

בְּעֵדוּת הַשֵּׁשׁ וְהַבְּרָד

סֵפֶר
אֱלֹהֵי הַיָּד
אֱלֹהֵי הַיָּד

דברות קודש שזכינו לשמוע
מפי מורינו ראש הישיבה שליט"א
ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיר הקודש אומאן יע"א

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יכנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

לקבלת הספר

מרי שבוע

smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב

ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

לשמיעת השיעורים הנפלאים
של ראש הישיבה שליט"א

חיינו:

קול ברסלב

079-704-0066

החוק פאר אידישע שטוב

079-704-0069

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטראו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

רחם נ"י

קרן הרפסח היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

דרשת תקיעת שופר יום א' דראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיד הקודש אומן יע"א.

לְמָה תּוֹקְעִין וּמְרִיעִין כְּשֶׁהֵן יוֹשְׁבֵינָא וְתוֹקְעִין וּמְרִיעִין כְּשֶׁהֵן עוֹמְדִין? למה תוקעים כשיושבים - לפני תפילת מוסף, וכשעומדים - בשמונה עשרה של מוסף, עונה הגמרא: "כְּדֵי לְעַרְבֵב הַשָּׁטָן".

מסביר רש"י: "שְׁלֵא יִשְׁטֵן, כְּשִׁישְׁמַע יִשְׂרָאֵל מִחֻבְבֵינָא אֵת הַמְצוֹת מִסְתַּתְמִין דְּבְרֵיו", כשהשטן רואה שהיהודים אוהבים את המצוות, הם תוקעים פעם ועוד הפעם אפילו שהם מחוייבים לתקוע רק פעם אחת, הוא נהיה לגמרי מבובל ווא לא יכול לדבר רע על עם ישראל.

ראש הישיבה שליט"א עלה על הבימה והתחיל לדבר בהתעוררות רבה: חכמינו הקדושים אומרים במסכת ראש השנה (דף טז): "אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמָה תּוֹקְעִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה", שואלת הגמרא: "לְמָה תּוֹקְעִין? ! רַחֲמֵנָא אָמַר תְּקַעוּ!" מה זה נקרא למה תוקעים? השם אמר לתקוע! אומרת הגמרא: "אֵלֵא, לְמָה מְרִיעִין", השאלה היא למה תוקעים תרועה? ממשיכה הגמרא ושואלת: "מְרִיעִין?! ! רַחֲמֵנָא אָמַר זְכֵרוֹן תְּרֻעָה!" מה זה נקרא למה תוקעים תרועה? התורה הרי אומרת (ויקרא כג, כד): 'זְכֵרוֹן תְּרֻעָה'! - מסיימת הגמרא את הקושיא של רבי יצחק: "אֵלֵא

תוקעים כי השם ציווה!

אומר (ספר המידות, אות אמונה, חלק א', סימן לג): "עַל יְדֵי אַמּוּנַת הַקְּדוּשָׁה - בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ", בזכות זה שיש לאדם אמונה, הוא מאמין בהשם, אז השם מוחל לו על כל העבירות.

רואים בגמרא שהכוונה של תקיעת שופר הוא, שלוקחים את השופר ביד ותוקעים כי 'רַחֲמֵנָא אָמַר תְּקַעוּ' - כך השם ציווה! עושים את רצון השם יתברך בלי טעמים ובלי הבנה, רק עם אמונה פשוטה, ובזכות האמונה השם מוחל על כל העבירות, כמו שרבינו

אפשר לפעול עכשיו ישועות גדולות!

אפשר לפעול כעת דברים גדולים, ישועות גדולות, צריך לנצל את הדקות לבקש מהשם יתברך, כל אחד שיבקש על הצרכים שלו. אי אפשר אף פעם לדעת מה אפשר לפעול עם מילה אחת קטנה שמדברים אל השם. עם תפילה

בשעה שהולכים לתקוע בשופר זהו עת רצון מאוד גדול, זהו זמן שהשם יתברך יושב על כסא רחמים, כל המקטרגים בורחים, אין להם כבר מה לומר להשם נגד עם ישראל.

אחת קטנה אפשר לבטל מעלינו גזירות

קשות.

להתפלל על גזירת החינוך

והאמונה הקדושה. צריך כעת - בשעה שעומדים לתקוע בשופר - לבקש מהשם, שהשם יעזור ונוכל להמשיך לחנך את הילדים שלנו שהם יהיו יהודים כשרים.

באמריקה אנחנו עומדים לפני גזירה שהממשלה רוצה להתערב בחינוך של הילדים שלנו, הם רוצים להרוס את החינוך של הילדים שלנו, שלא יוכלו ללמוד עם הילדים את התורה הקדושה

השופר מעיד את האדם שיוציא מעצמו את הרשעות

רוצה, אבל צריך לסבול אחד את השני, אסור לשנוא אחד את השני, וצריך לאהוב אחד את השני.

מוהרא"ש מפרש עם זה את מה שאנחנו אומרים בתפילה (שמונה עשרה): "בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, יִשְׁעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ", מבקשים: "רבונו של עולם תן לי פרנסה טובה, גזירות טובות, ישועות ונחמות", אבל כל זה בתנאי ש"אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם", שאתה מבקש עבורך ועבור יהודים אחרים אין לך שנאה על יהודי אחר.

מוהרא"ש היה מכריז בבית הכנסת לפני תקיעת שופר: "אני מבקש שיהיה לנו ד' אמות נקיות שבהם אוהבים אחד את השני, אם למישהו יש שנאה על מישהו אחר שיצא מבית הכנסת!", בואו נוציא את השנאה מהלבבות! בואו נעשה תשובה! בואו נבקש מהשם עבורנו ועבור כל היהודים, ובזכות זה כבר נזכה להיגאל מהגלות.

מוהרא"ש היה תמיד אומר בשם האר"י הקדוש ז"ל על הפסוק (דברים כט, יז): "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שׂוֹרֵשׁ פְּרָה רְאֵשׁ וְלַעֲנָה", שזה ראשי תיבות שופר; ולכאורה מה הקשר בין הפסוק הזה לתקיעת שופר? אומר מוהרא"ש, שרש"י אומר, מה זה זה שורש פורה ראש ולענה? "שׂוֹרֵשׁ מְגַדֵּל עֵשֶׂב מֵרַגְלֵי קְדֵינֵי שְׁהֵם מְרִים, כְּלוֹמַר מִפְּרָה וּמִרְבָּה רִשָּׁע בְּקִרְבָּנָם"; כלומר שכששומעים את קול השופר זה צריך לעורר את האדם שיעשה חשבון הנפש ויבקש מהשם יתברך שהוא יוכל לשרש מקרבו את הרשעות שטמונה בו, שלא תהיה שום שנאה על מישהו אחר, שנתחיל להסתכל במבט טוב על אחרים ונעשה רק חסד עם אחרים.

בפרט כאן ב'היכל הקודש' שנאהב אחד את השני. אי אפשר לתאר בכלל לאיזה דרגה רבינו יכול להביא אותנו ולאיזה דרגה רבינו יביא אותנו אם תהיה אחדות בין אנשי שלומינו.

כל אחד יכול לחשוב איך שהוא רוצה, כל אחד יכול ללכת איך שהוא

בין התקיעות אפשר להתוודות

מוהרא"ש אומר, החטא של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלקן, יכול להתנקות רק אם מתוודים, מבקשים סליחה מהשם יתברך ומוזילים דמעה, בוכים להשם יתברך.

צריך לטעון להשם יתברך עבורנו ועבור כל היהודים: "רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי כשר, מה אני אעשה שיש לי יצר הרע? הוא מפיל אותי לדברים רעים!" אם טוענים להשם יתברך מילים אמיתיות שיוצאות מעומק הלב, ומוזילים דמעות רותחות, מתנקה לגמרי העבירה הזאת.

האר"י הקדוש אומר (שער הכוונות ריש ענין ראש השנה, ועיין במגן אברהם אורח חיים סימן תקפד, סעיף קטן ב) שאפילו שכתוב בזוהר הקדוש (פרשת תצוה דף קפו) שבראש השנה לא יתוודו כדי שהמקטרגים לא ישמעו את העבירות, אבל בין התקיעות אפשר להתוודות, כי אז אין מקטרגים, כל המקטרגים מסתלקים בשעה שתוקעים בשופר.

מי מדבר עוד אם זוכים ומוזילים כמה דמעות רותחות להשם יתברך בטוח שהשם מוחל על כל העבירות.

לבקש עבור הדורות שלנו ועבור כל היהודים

ישארו עם האמונה הקדושה ושכולם יחזרו אל השם יתברך.

השם עזר שיכלנו לעשות את הרצון של רבינו להגיע אליו לראש השנה, על אף כל המניעות שהיה לכל אחד, כל אחד הגיע במסירות נפש, השם יעזור שתהיה לנו שנה טובה ומתוקה, אמן.

בואו ננצל את הזמן, בואו נבקש מהשם שתהיה לנו פרנסה, שידוכים, ונחת מהילדים, שהילדים יהיו יהודים כשרים, על זה צריך הרבה לבקש מהשם יתברך, לדאבונינו נופלים כל כך הרבה יהודים מהאמונה, צריך לבקש מהשם כעת בשעת התקיעות שאנחנו והדורות הבאים וכל היהודים

דרשה בליל השני של ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, סעיד הקודש אומן יע"א.

כותב מוהרא"ש: וְלִכְּן, רָאָה אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לְהַצְטַרֵּף אֶל קְבוּצַת קְדוֹשׁ כְּזֶה, שְׂמֻדְבָּרִים שָׁם דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְבַאֲרִים אֶת תּוֹרַתוֹ לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה, שֶׁלֹּא יִשְׁאָרוּ הָאוֹתוּת פּוֹרְחוֹת בְּאוּוֹר, רַק שִׁיבוּאָר מֵהַיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת לַעֲבוּדָה וּלְמַעֲשֵׂה, וּבַחֲרָ לָךְ מִכֵּיִן כָּל הַתְּלַמִּידִים תְּלַמִּיד אֶחָד, שֶׁתּוּכַל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּיָדָיו נִשְׁאָרוּ תְּלַמִּידִים וְתְּלַמִּידֵי תְּלַמִּידִים וְכוּ', שֶׁיִּכּוֹלִים לְהַסְבִּיר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְאֵת רוּחַ קְדָשׁוֹ.

מוהרא"ש מביא קטע שרבי נתן כותב בליקוטי הלכות (הלכות שלוחין, הלכה ה', אות יב), וצריכים להאמין, שבודאי נמצאים אחד או רבים שהם תלמידים, שקבלו תורתו ודרכיו ועצותיו ורמזיו הקדושים, של רבינו, שיכולים להחיות את הכל, כי אין דור יתום, ובודאי לא נסתלק הצדיק עד שהשאיר אחריו ברכה שהם התלמידים האמתיים שלו, שהם החליפות שלו, שכשהם מגלים תורתו הקדושה, הוא מתלבש בדבריהם, והוא חי ממש.

ראש הישיבה שליט"א לימד קטע מתוך מחזור עת רצון (אחרי תשליך, דף תקפ"ב, אות ג).

מוהרא"ש אומר: צְרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי, שְׂרַבְּנוּ ז"ל נְהַג לומר תּוֹרָה בֵּין הָעַרְבִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שָׁזָה הָיָה אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיֶּקֶרִים, הַנִּקְבְּדָה הָעִקְרִית שְׁאֵלֶיהָ בָּאוּ, לְקַבֵּל הַנְּהִיגָה וְהַדְרָכָה מִרַבְּנוּ ז"ל עֲצוֹת וְהַתְחַזְקוֹת אִיף לְהַחְזִיק מֵעַמְדַת כָּל הַשָּׁנָה, שָׁזָה כָּלֵל הַתּוֹרוֹת הָאֲרָפוֹת הַמוֹבְאֹת בְּלִקּוּטֵי מוֹהַר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְכֵן מוֹהַר"נ שֶׁ ז"ל הַתְּנַהֵג כֶּף, וּבָאָר בְּאַרְיִכוֹת, אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַדָּשׁ חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, הֵלֵא הֵם גְּדַפְסִים בְּסִפְרֵי לִקּוּטֵי הַלְכוֹת, כִּי עַכְשָׁו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה (לִקּוּטֵי הַלְכוֹת, דְּבָרִים הַנּוֹהֲגִים בְּסַעֲדָה הַלְכָה ד', אות ג'), שָׁזָה סוּד הַתּוֹרוֹת שְׂאוּמְרִים הַצְּדִיקִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בַּעַת שְׂמַתְקַבְּצִים אֲלֵיהֶם, וְלִכְּן נוֹהֲגִים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְחַזֵּר אֶז מְאָמַר מִסְפְּרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְחַדְשִׁים בְּזֶה חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד.

להתפלל שחרית, מנחה ומעריב במנין

וְלִהְתַּפְּלֵל אֶז וְלִהְתַּבְּוֹד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכֵן תְּתַפְּלֵל הַתְּפִלוֹת: שַׁחְרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב, בְּכוֹנָה גְּדוּלָה וּבְמִנְיָן.

ראש הישיבה שליט"א אמר:

ועל כן, אהובי, בני היקר, ראה להצטרף רק אל אחד שמדבר לעבדה ולמעשה, ומחזק ומאמץ אותך להתקרב אליו יתברך, ושתזכה כל השנה לטוב אמתי ונצחי, לקום בכל לילה בחצות,

למשרד, אני לא מתחיל את היום לפני שאני נכנס לבית הכנסת להניח טלית ותפילין ואני מתפלל, אחרי התפילה אני יסדר הכל.

אם דוחים את התפילה לאחר כך, לא מתפללים! לא במזיד, רק מסחבת, בפרט בחורף, סיבוב אחד והיום עבר, כבר השקיעה ועוד לא הנחת היום תפילין ולא התפללת.

מוהרא"ש היה מדבר כל שנה ב'קיבוץ ראש השנה' מ'פשטות יהדות', מגודל הענין של להתפלל שחרית, מנחה ומעריב במנין.

אסור לזלזל בשום תפילה, לכל אחד יש טרדות, לכל אחד יש קשיים, אבל זה חייב להיות דבר חזק אצל כל אחד, אני חייב ללכת לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב במנין, זה הדבר הראשון שלי ביום. אני לא הולך

תיקון לשורש הנשמה שלו

את רצון השם. היצר הרע אומר תמיד לאדם: "תמתין מעט, עוד מעט יהיו לך מוחין, כוונות נעלות", הוא דוחה הכל: "עוד מעט, עוד מעט, עוד מעט", אבל אסור להקשיב לו, תלך עכשיו להתפלל, תהיה חזק עם שלוש תפילות במנין. אפילו אם אתה לא מספיק מוכן, ואתה חושב אם אתה תמתין מעט תתעטף יותר נעלה עם הטלית ותתפלל יותר יפה שחרית - תשאיר את זה למנחה, מנחה כבר תתפלל יותר יפה עם כל הכוונות, אבל כעת תתפלל.

את זה צריך לקבל כשמגיעים לרבינו הקדוש על ראש השנה, אני הולך להיות יהודי כשר, אני הולך כל יום לבית הכנסת להתפלל שחרית, מנחה ומעריב במנין.

היה אחד שלדאבון לב נפל לעבירות מאוד מגונות רחמנא ליצלן, הוא הגיע למוהרא"ש לבקש תיקון, הוא נכנס למוהרא"ש והוא אומר שהוא הגיע לבקש תיקון לשורש נשמתו וכו' מוהרא"ש לקח את התפילין שלו, והוא נותן את זה ליהודי הזה, ושואל אותו: "כבר הנחת היום תפילין? - לא?!" תניח תפילין". היהודי נפגע, הוא תיאר לעצמו שהוא נוסע לצדיק לבקש תיקון, מן הסתם הצדיק יגיד לו לעמוד על הראש, שהוא יצום, שיאכל עשב, שהוא יצבוט את עצמו, או שהוא ישב במקום רוחש כינים, ומוהרא"ש שואל אותו: "כבר הנחת תפילין היום?"

אצל מוהרא"ש 'פשטות יהדות' היה עיקר, דבר ראשון תניח תפילין, תעשה

אל תמתח את התפילה

לבית הכנסת להתפלל, נמאס להם מהתפילה, אפילו ב'ראש השנה' ישנם אנשים שלא הולכים בגלל זה לבית

הרבה פעמים אנשים לא אשמים, ישנם מקומות שמותחים כל כך את התפילה שאנשים לא רוצים להגיע

הכנסת, כי מתפללים כל כך ארוך.

זה כבר מתחיל בשיבה, מתפללים שעה וחצי, ומגידי השיעור נעמדים בדלת שאף אחד לא יוכל לצאת באמצע התפילה, בשעה שהבחורים הצעירים עדיין לא קיבלו בכלל טעם בתפילה, צריך עוד לתת לו טעם בתפילה. זה לא הולך לתת לו טעם בתפילה, להפך, זה יגרום שהוא יחפש בכל מיני תירוצים איך הוא יכול לסובב את המגיד שיעור וכך לצאת באמצע התפילה.

מוהרא"ש כיבד אותי להתפלל לפני העמוד בראש השנה, מוהרא"ש כיבד אותי גם לתקוע בשופר, לולא זאת - לא הייתי לוקח את השופר הקדוש ביד לתקוע בקיבוץ של רבינו. מוהרא"ש אמר לי: "למה צריך למתוח כל כך את התפילה? למה צריך לגרום שאנשים לא ירצו להתפלל, שהתפילה תמאס בעיניהם? - אתה אל תתמהמה, תראה שהתפילה תהיה 'מיינ מתיקין', תפילה נעימה ומתוקה, שיהודים יאהבו להתפלל, שלא יהיה ארוך יותר משמונה בבוקר עד שתיים בצהריים".

נשאר לך זמן - תתבודד

לך זמן עד שהבעל תפילה מסיים, אתה יכול להתבודד, אתה יכול לדבר אל השם יתברך ולבקש ממנו יתברך.

מובן מאליו שזה לא תירוץ למה לא להתפלל - כי מתפללים באריכות, אם יש לך רק בית כנסת אחד ומתפללים שם לאט, תתחיל להתפלל ואם נשאר

שלוש התפילות זה גם התבודדות

חדשה שהשם יתברך נמצא כאן, אני יכול לדבר אליו ואני יכול לבקש ממנו כל דבר, ועם הזמן הוא יקלוט ששלושת התפילות הם גם התבודדות, אני מבקש מהשם: "סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ פִּי חֶטְאָנוּ", השם תמחל לי, "רְאֵה נָא בְעֵינָיו", תראה את הצער שלי, "רְפָאנוּ", תרפא אותי, וכך הלאה.

אומרים בכל בוקר אחרי ברכות השחר - "יְהִי רְצוֹן... שְׁתַּצְלֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְעֵי פָנִים וְכוּ'", אדם שמתרגל לדבר אל השם בשפה שלו (אידיש), זה ההתבודדות הכי יפה שלו,

היו אנשים שהיה להם טענות עלי, 'היתכן שאני מדבר כל כך הרבה מהתבודדות אחרי זה אנשים מתחילים לזלזל בשלושת התפילות שחרית, מנחה ומעריב... גם הורים הגיעו אלי להתלוננן: "הבן שלי מרפרף את התפילה והוא אומר שהוא מדבר אל השם באידיש", -התשובה לזה היא: זה שאדם לא מתפלל אין לזה שום קשר להתבודדות, הוא לא מתפלל כי הוא עוד לא הגיע לטעם של זה, הוא עוד לא מבין מה זה תפילה. להפך, אם תלמד אותו את הענין של התבודדות, של לדבר אל השם, הוא יקבל השגה

את זה בהתעוררות יותר גדולה ממה שאומרים בימים הנוראים את הפיוט של "ונתנה תוקף"! כל היום הרי מונח בתפילה זו.

מבקשים מהשם, "תציל אותי ממיתה משונה, ממחלות קשות, ממקרים רעים וכו'". מוהרא"ש אומר, אם אנשים היו יודעים מה מבקשים שם, היו אומרים

מיין מתוקין או מיין מרדין

צריך לבקש על זה מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה לזכות להיות קדוש בקדושת הברית, רבונו של עולם אני רוצה עיניים קדושות, רבונו של עולם אני רוצה מח קדוש".

את זה צריך לבקש מהשם יתברך בתפילת ראש השנה (שמונה עשרה): "זְכֵרְנוּ לְחַיִּים, ... וְפָתְנוּ פִּסְפֹּרֵי הַחַיִּים", מאיזה חיים מדברים פה? "אני לא רוצה לחיות חיים בלי חיים, זה לא נקרא לחיות, רבונו של עולם אני רוצה לחיות חיים איתך, אני רוצה להרגיש אותך".

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ג), כשאדם שמור ומתנהג כשורה, הוא לא פוגם בברית, התפילה אצלו זה משהו ערב, הוא נהנה מזה, הוא מרגיש כמו 'מיין מְתִיקִין' - מים מתוקים. אבל אם פוגמים בברית, זה מתחיל שמתחבאים בשקט במשרד, חושבים שאף אחד לא יודע מה אני עושה, ומסתכלים עבירות רחמנא ליצלן, מה קורה? מתחילים להרגיש טעם מר בתפילה, התפילה מקבלת טעם של 'מיין מְרִירִין' - מים מרים, האדם מאבד את הסבלנות להתפלל, אין לו סבלנות לעשות מצוות, כל דבר זה מטרד אצלו.

אפילו אם רחוקים מזה, אפשר לבקש על זה

היפים שאני שומע איך עלי להתנהג אפילו אם אני רחוק מזה, אני רחוק מהקדושה, מהתורה, מתפילה, מיראת שמים, מלהיות יהודי כשר, אני יכול לבקש על זה מהשם יתברך: "רבונו של עולם אני רוצה כן להיות במקום הזה", "רבונו של עולם אני רוצה להרגיש טעם בזה", "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה להיות שמור, אני רוצה להיות יהודי כשר", "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה לחשוב ממך", "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה עיניים טהורות, אני רוצה עיניים קדושות".

חייבים לקבל על עצמינו כאן בציון הקדוש של רבינו קבלה חזקה, אני הולך להתפלל שחרית מנחה ומעריב במנין! ואם קשה לי, אני אבקש על זה מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזור לי שאתפלל שלוש תפילות ביום במנין", "רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי פשוט, יהודי כשר, יהודי טוב, יהודי שמח, אני רוצה ללכת לבית הכנסת להתפלל, תעזור לי שאקבל טעם בתפילה".

זאת המעלה אצל רבינו, שכל הדברים

היום עסוקים רק בלחשוב: 'מה פלוני אומר עלי', 'ומה אלמוני אומר עלי', 'מה מדברים עלי' ו'איך מסתכלים עלי' - זה כל החיים, חיים חיים מבולבלים, אבל כשאדם מתחיל לדבר אל השם הוא מתחיל לחשוב: 'אני לא רוצה כלום, אני רוצה רק להיות יהודי כשר, אני רוצה רק לעשות את רצון השם'.

זאת המתנה שאנחנו מקבלים מרבנו, לא משנה עד כמה אני רחוק מהכל, אני יכול לבקש על כל הדברים האלו, באידיש, בשפה הפשוטה שלי.

אדם שמתחיל להתנהג עם ההנהגה של 'תפילה והתבודדות' הופך לאדם חופשי, אדם משוחרר! לפני שמדברים להשם, לפני שיש את האמונה שרבינו מחזיר בנו נמצאים בגלות פרטית, כל

תחפש מקום שיכול לגרום לך ללמוד

ולמעשה, שתקח כל יום חומש ביד, ותעבור על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, בשלישי עד רביעי, וכך הלאה, ואם זוכים לומדים גם רש"י, אבל קודם מתחילים עם חומש ותרגום, וכשרואים שחזקים בזה, כבר עברה שנה וכל יום עברו על הפרשה, אפשר גם להוסיף רש"י.

ממשיך מוהרא"ש ואומר: וְתִתְמַיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תחפש לעצמך מקום שיגרום לך להתחיל ללמוד את התורה הקדושה, וְתִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְּשׁ, הַלְכוֹת, אַגְדוֹת, בְּרִייתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת.

אמר ראש הישיבה שליט"א: תחפש מקום שיגרום לך ללמוד לעובדה

ח"י פרקים משניות

לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם כָּן וְכָן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה; בְּיָדָי יִזְכּוּ לְעֵצָת מְמַצְדָּתְתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כֹחַ הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁזֶה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵהַדְּבָרִים הָרַעִים בֵּהֶם הוּא מוֹנַח.

כשרבינו אמר את השיחה הזאת שאל רבי נתן את רבינו (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "אם התורה יכולה לעזור גם לאחד כזה שנפל לעבירה המגונה של פגם הבטית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן?" צעק רבינו ואמר:

תחפש מקום שיגרום לך ללמוד בכל יום קצת משניות, קצת גמרא, רבינו הבטיח (שיחות הר"ן, סימן יט): "אֲפִילוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד, הֵם נוֹפְלִים לְעֵבִירוֹת רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן שְׂנֵלְכְדוּ בְּמַצְוֵה רְעָה, עַד שְׂרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן, נִמְצָאִים בְּשׂאוֹל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן, "אָף עַל פִּי כֵן, הִכָּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כָּן, עַד שְׂיִכּוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שְׂרָגִילִין בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֵק

שמקובל אצלו מאנשי שלומינו שהשיחה הזאת מכוונת לח"י פרקים משניות, אפילו אחד שלדאבונינו נפל למעשים מגונים, אם הוא יעשה לעצמו קביעות להגיד בכל יום שמונה עשרה פרקים משניות, אזי התורה תוציא אותו מהמעשים הלא טובים שלו.

"אתה יודע עד כמה כח התורה גדול? התורה יותר גדולה מהכל, אפילו אדם ששקוע בעבירה המגונה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, אזי התורה תוציא אותו מהביצה שלו".

מוהרא"ש זכרונו לברכה אומר,

אפשר לכתחילה להגיד

המילים בלי להבין - אז אני רואה שאני עוד לא מדבר מספיק ברור, אז אני רוצה להגיד שוב: קח משניות ותתחיל 'להגיד' את המילים: "מְאַיְמְתִי קוֹרֵין אֶת שְׁמַע בְּעֶרְבִית...!" - לא 'ללמוד', אפשר לכתחילה, למהדרין מן המהדרין, מצווה מן המוכח להתיישב ו'להגיד' את המילים, זה יוציא אותך מהבוץ!".

דיברתי עם בחור, הוא אומר לי שיש לו נסיונות בוערים, הוא נופל וכו', אמרתי לו שיקח את הסגולה של ח"י פרקים משניות בכל יום, זה יצנן לו את היצר הרע.

בדרך לתשליך מגיע הבחור לשאול, אם הסגולה עובדת רק אם מנסים להבין ואז אפשר להמשיך אפילו בלי הבנה, או שאפילו אם אומרים מלכתחילה את

השם לא צוחק מאף אחד

תמיד"; השם מאוד אוהב כשאדם לוקח משניות, גמרא, תהלים או כל ספר קדוש אחר והוא לומד אפילו עם טעויות.

רבינו הבטיח, אפילו אדם שמסכן הוא דבוק לעבירות, אם הוא יקבע לעצמו שיעור 'להגיד' כל יום ח"י פרקים משניות, 'לשם להגיד'! - אזי התורה תוציא אותו מהעבירות שלו, התורה תעשה אותו ליהודי כשר, צדיק גדול ובעל מדינה גבוהה.

ישנם ילדים בחדר שלא יודעים טוב לקרוא, הם קוראים בשקט כדי שלא יצחקו עליהם, (לא צריך להכריח אותם לקרוא בקול) זה כאשר לומדים עם אנשים אחרים, אבל כשולומדים בשביל השם אפשר ללמוד בקול גם אם עושים טעויות, לא צריך להתבייש, השם לא צוחק מאף אחד, השם מאוד אוהב כשולומדים, לא משנה איך קוראים, עם טעויות או בלי טעויות, כמו שכתוב (משלי ה, יט): "בְּאַהֲבַתָּה תִשְׁגָּה

התורה תרפא אותך!

התורה תרפא אותך!

ברוך השם שאנחנו באמת מצאנו את המקום הזה 'היכל הקודש' שבו מוהרא"ש מחזק אותנו ללמוד משניות, מוהרא"ש לא הפסיק לדבר פעם אחר פעם מלימוד משניות.

העצה של משניות עוזרת גם לכל סוגי הדברים שאנשים סובלים מהם, היום זה עולם שבו אנשים סובלים 'יסורי נפש', מרדף עצמי, פחד עצמי, במקום שאדם יהנה מהחיים, הוא רודף את עצמו עם חרדות ופחדים, 'שמעת?' העולם הולך להיחרב! - קח משניות, תגיד כל יום משניות, תהיה חזק בזה,

תשמח עם המצוות שלך

הציצית שלך, עם השבת, תשמח עם הזקן, עם הפאות, עם הצלם אלוקים שיש לך. למה אתה מגלח את הזקן? בפני מי אתה רוצה למצוא חן? תמצא חן בעיני השם ובעיני כל הצדיקים שאמרו עד כמה זה יפה ללכת עם זקן!

ממשיך מוהרא"ש וכותב: וּתְקִים אֶת מִצְוֹתַי וְתִבְרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה כָּל הַשָּׁנָה, תחפש לעצמך מקום שיתחזק אותך לקיים את המצוות של השם יתברך בשמחה עצומה.

רבינו מכניס באדם שהוא ישמח עם המצוות, תשמח עם התפילין שלך, עם

חמוד, זה כששומעים בקול השם!

הרבה פעמים ישנם בחורים שמקצצים את הזקן, כי הם רוצים להיראות חמוד - אני אומר תמיד לבחורים בישיבה כשמתחיל לגדול להם השתי שערות הראשונות של הזקן: "אה, כעת אתה מתחיל להיראות מתוק!" אחד מהסימנים שאי אפשר להביא ילדים הוא שאין לאדם זקן (יבמות עט:), חמוד זה - כששומעים בקול השם!

מוהרא"ש אומר: "מי שמגלח את הזקן מגלח את הפרנסה שלו". אם אתה צריך פרנסה - אנילא מדבר מפרנסה מדומה שתוכל לעבוד על אנשים שיש לך כסף, ובאמת תהיה שקוע בחובות, אני מדבר מפרנסה אמיתית, עשירות אמיתית, ביחד עם דורות יפים, - אל תגע בזקן הקדוש שלך, בדיוקנא קדישא שלך, תהיה לך עשירות, אם אתה חותך את הזקן אתה חותך את הכסף שלך!

מי שחותך את הפאות חותך את השכל

מוהרא"ש אומר: "מי שחותך את הפאות חותך לעצמו את השכל". מה

אני יכול לדבר אליו, ואני יכול לבקש ממנו יתברך שיהיה לי כסף לשלם את הנסיעה לאומן וכסף לכל החג.

זה שכל? שכל זה ראשי תיבות (איכה ב, יט): "ש'פכי כ'מים ל'בף נ'כח פ'ני ה", אם הולכים עם הפאות הקדושות מקבלים שכל לדעת שהשם נמצא כאן,

אי אפשר לראות את זה מראש

זה אי אפשר לראות מראש, רק אחרי זה אפשר להביט לאחור ולראות איך שהשם עזר.

אני תמיד אומר לאשתי: אנחנו קונים כבר עשרים ואחד שנים במכולת ותמיד שילמנו, כמו כן כל השנים קנינו נעליים לילדים והיה לנו את הכסף לשלם, כעת אם נוצר מצב חדש שעוד לא רואים איך יהיה לנו כסף, זה נראה גרוע, אנחנו צריכים להיזכר בכל השנים עד עכשו איך השם נתן לנו הכל - כך יהיה לנו גם הלאה.

אדם חושב: 'מאיפה אני אקח כסף עבור יום טוב? ביזבזתי את כל הכסף כדי לנסוע לרבינו לאומן, מאיפה יהיה לי כסף לקנות נעליים ובגדים?' - אי אפשר לראות מראש מה יהיה מחר, אבל לאחור רואים איך שהשם כל כך טוב, הוא נותן לי חיים, הוא נותן לי הכל, הוא גם יעזור לי במקרה הזה.

שאפילו שנראה כרגע שזה סוף העולם, אני לא רואה דרך לצאת מהבעיה שלי, אני אדע שזה רק עוד גל, עוד מעבר, שאני צריך לעבור, ובעזרת השם תהיה לי ישועה אפילו שאני עדיין לא רואה איך תגיע הישועה.

מוהרא"ש זכרונו לברכה היה משגן את האימרה הקדושה של החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו (תורת משה כי תשא, דבור המתחיל וראית ה'), כשמשה רבינו ביקש מהשם יתברך: "אני רוצה לראות את פניך", ענה לו השם (שמות לג, כג): "וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ", מסביר החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו כך: אדם שואל 'מה יהיה? מאיפה יהיה לי כסף לשלם את החובות שלי? איך אני אוכל לשלם במכולת?' אומר הפסוק: "וְרָאִיתָ - אַתְּ אַחֲרָי", תסתכל לאחור, תסתכל איזה חסדים אני עשיתי איתך עד עכשו - אתה תראה אותי - "וּפְנֵי - לֹא יֵרְאוּ", 'מה יהיה? ו'איך תגיע הישועה?' את

תכתוב עם גדלות המוחין

סיפר לי, בזמן שמוהרא"ש לא יכל לנסוע לארץ ישראל, כי הוא חיתן בחורים ובחורות בקדושה ובטהרה ומלכות המינות רצתה להושיב אותו

ברוך השם שמוהרא"ש נתן לי שפע גדול! מוהרא"ש לימד אותי: "תכתוב עם גדלות המוחין, אם אין לך כסף שלפחות יחשבו שיש לך כסף!" יהודי

לך עם ערבים!״

זה היה מוהרא"ש, לא היה לו כסף, אבל הוא חי עם כזה גדלות המוחין, שכשהוא יושב ליד עשיר הוא יותר עשיר ממנו, נשפך אצלו מיליונים...

אפילו כשאדם צריך ללכת לאסוף כסף, הוא לא צריך להפוך לנצרך לבריות, תלך עם גדלות המוחין, אל תבכה לאנשים, תלך ותחזק יהודים אחרים ותגיד שאתה מחזק.

שש עשרה שנה בכלא, הוא נסע לאיזה עשיר [מסכן, לא הייתה לו עשירות אמיתית, עשיר לא הכוונה שיש לו כסף לארבעים חמישים שנה... העשיר הזה היה לו הרבה כסף להמון שנים, וכל העולם דיבר עליו, אבל בסוף ימיו הוא מסכן הגיע לבית הסוהר ונפטר שם], העשיר שואל אותו: "בשביל מי אתה אוסף כסף? בשביל הרב שיק?! - הוא סתם עובד עליכם שאין לו כסף, אני פעם אחת ישבתי לידו במטוס והוא אמר לי: 'עד מיליון דולר אני מלווה לך בלי ערבים, ממיליון והלאה אני מלווה

תחפש מקום שבו תקבל אמונה חזקה

מאד מאד מכל מיני שקרנים, וצבועים ומפוליטיקה של שקר, פי הכל הכל ורעות רוח, הדבק את עצמך רק אל יראים אמתיים, ותעשה את עצמך כאסקפה הנדרסת, ותקבל דבוריהם בתמימות ובפשיטות.

והעקר שתוציא לעצמך עצות נוראות ונפלאות, איך שתתחיל מהשנה להיות איש פשר, ואז נכון יהיה לך דבור וכוונת, שבנדאי תקבל התחזקות והתעוררות כזו שתשאיר אצלך הרשימו לכל השנה.

ממשיך מוהרא"ש וכותב: ותמשיך על עצמך אמונה פשוטה בו ותברך, תחפש לעצמך מקום שבו תקבל אמונה חזקה כבזרע עולם, עד שתזכה להרגיש על עצמך תמיד געם, נועם, ערבות, ידידות, זיו, חיות אלקותו ותברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אותך, וכל זה תקבל אצל זה מאנשי שלומינו שייכול לחזר ולבאר היטב את תורות רבינו ז"ל.

מוהרא"ש מבקש מאיתנו: ותברך

יש לי כבר כתובת לאן ללכת

אליו יתברך. יש לי כבר כתובת לאן ללכת, אני הולך רק אל השם!

היה שנה אחת בפורים סיפור אצל מוהרא"ש, שמוהרא"ש אמר לבחורים בישיבה: "אתם תראו, כל הבחורים שיתישבו פורים ביום בבית המדרש

בואו נעשה חשבון ברור: הגעתי לרבינו לראש השנה וכבר אני נוסע הביתה, מה אני לוקח איתי מרבינו? - אני הולך להתחיל להתחיות עם התפילין שלי, עם הציצית, ועם זה שאני יהודי, אני הולך להתחיות עם האמונה בהשם יתברך, אני הולך להתחיל לדבר

הוא חזר מהר לבית הכנסת להגיד לכל הבחורים מהכתובת הזאת איפה שהוא קיבל כל כך הרבה כסף, כל הבחורים הלכו לשם וכולם קיבלו את אותו הסכום אלף דולר!

זה לא היה כתובת בו מחלקים כספים, רק בזכות שהם אמרו את כל ספר התהלים, הם ביקשו מהשם, אז השם עזר להם שילכו לכתובת הזאת.

ויגידו כל ספר התהלים, השם יעזור להם והם יסתובבו רק זמן קצר לאסוף כסף והם יעשו יותר כסף מהבחורים שילכו כל היום לאסוף כסף”.

וכך הווה, פלאי פלאים, כמה בחורים ישבו בבית הכנסת ואמרו תהלים, איך שהם רק סיימו את כל התהלים, הלך בחור אחד לדפוק בדלת לאסוף כסף, וההוא נתן לו במקום אלף דולר! אז

תיזודר מלצים

בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתְרוּץ וְתִבְרַח רַק אֶל קְבוּץ רְצִינִי, שְׁאִינֶם חֲפְצִים בְּשׁוּם הֶבֶל מֵהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל מְגַמְתֶּם הִיא רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִגְלוֹת וְלִפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז”ל בְּעוֹלָם, וְלִהְפִיץ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, רַק בְּיַנְיָהֶם תִּסְתַּוְּבַב עֲכָשׁוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְאֵז דִּיקָא תַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

לדאבונינו ישנם אבות שלא רואים כל השבוע את הילדים שלהם, ואפילו בשבת כשרואים כבר כן את הילדים - נהיים עצבניים מהם ושוברים עליהם קולבים רחמנא ליצלן, רבינו לא הרשה להכות ילדים, ואפילו כשכן צריך להרביץ נותנים סטירה קטנה, אבל לא לקחת קולב ולהתחיל להצליף, אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר.. מה קרה לך? השתגעת?! צריך הרבה לבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאוכל 'לדבר' אל הילדים שלי, שאני לא ארביץ ואצעק עליהם", "רבונו של

מסיים מוהרא"ש: וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּכָל מְקוֹם שְׁמַתְקַבְּצִים יְרֵאִים וְשִׁלְמִים, מִתְחַבְּרִים אֲלֵיהֶם גַּם שְׁלוּחֵי הַסֵּמֶךְ-מ”ם, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו:): הֵיא דוֹחֲקָא דְהָהּ בְּכָלֵא מִיַּנְיָהּ, כִּי הֵם תְּמִיד נִמְצָאִים שָׁם, הֵנִי בְּרַכֵּי דְשִׁלְהִי מִיַּנְיָהּ הוּא, כִּי הֵם אֲשֶׁר שׁוֹבְרִים אֶת הָאָדָם, וּמְחַלְשִׁים דַּעְתּוֹ, וְהִנְהוּ מְאִנֵּי דְרַבְּנָן דְּבִלּוּ מְחֻפְּיָא דִּידְהוּ, כָּל הַמְּחַלְקַת שְׂבָאִים בֵּין הַתְּלִמִּידִים עַד שְׁמַתְקַרְעִים מִלְּבוּשֵׁיהֶם, הַכֹּל מֵהַסֵּטְרָא אַחְרָא שְׁלוּחֵי הַסֵּמֶךְ-מ”ם, שְׁאִינֶם יְכוּלִים לְסַבֵּל לְרָאוֹת, אִיךָ שֵׁישׁ קְבוּץ נִפְלָא הַרוּצִים וְחֲפְצִים רַק אֶת הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, וְעַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי בְּנֵי מַה לְפָנֶיךָ, וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי לְצִים, שׁוּעֵלִים קִטְנִים מְחַפְּלִים בְּפְרָמִים, וְתַחַפֵּשׁ רַק אַחַר הַתְּכִלִּית הָאֱמִתִּית, אַחַר הָרוּחַ הַקְּדֻשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שְׁמָאֵד מְאֵד הַזְּהִירָנוּ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הָרוּחַ הַקְּדֻשׁ שֶׁלֹּא לְקוּטִימוֹהֶר”ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח), וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיִּקָּר, לְבָרַח מִכָּל אֵלֶּה הַלִּיצְנִים הַמְּסֻתְּוֹבְכִים

אדם ששובר קולבים על הילדים שלו, חייב להיות שמשהו קרה לו, בוודאי הוא לא עושה התבודדות, הוא לא הולך לבית הכנסת להתפלל, הוא לא לומד משניות והוא לא פותח גמרא!

עולם, רבינו אומר (ספר המידות, אות בנים, סימן צו): 'מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשלם דקדושה', מי שלא מרחם על הילדים שלו זה סימן שאין לו שכל, תן לי קצת שכל".

בהיכל הקודש מדברים לעובדה ולמעשה

מהשם שאוכל להתפלל לפני העמוד, שלא אהיה צרוד, ויכלתי להתפלל לפני העמוד, ביקשתי מהשם שלא אצטנן, ולא הצטננתי.

ברוך השם שיש לנו כזה מקום יפה 'היכל הקודש', ותודה להשם שנפתחים בתי כנסת בכל העולם, יש לנו בתי כנסת בירושלים, בני ברק, בית שמש, טבריה, ברכפלד וצפת.

את זה צריך לספר לאנשים, הייתי לי בעיה כזאת וכזאת, ביקשתי מהשם והשם עזר לי, אנשים יתפלאו: 'וואוו! אפשר לבקש מהשם כאלו דברים פשוטים?!' - כן! אתה גם יכול לדבר אל השם, תבקש ממנו כל מה שאתה צריך!

בהיכל הקודש מדברים מדברים שהם לעובדה ולמעשה, מספרים אחד לשני מעשיות פון תפילה (סיפורי תפילה). יש לי כמה מעשיות פון תפילה, ביקשתי מהשם שאגיע לאומן והגעתי לאומן, ביקשתי מהשם שהמזוודות שלי יגיעו והמזוודות הגיעו, ביקשתי

לבקש סליחה על זה שנסעתי לאומן

יושיטו לך את קצות האצבעות ויברכו אותך בחזרה, מקסימום יברכו אותך: "השם יעזור שתחזור אל השם ותחזור לדרך הישר"...

אפשר כבר עכשיו להתחיל לבקש מהשם שיהיה לנו יום טוב יפה, ושנוכל לבקש סליחה מהאישה, אבא ושווער - שיהיה שלום אפילו שנסעתי לאומן כשהם לא רצו.

אנשים חושבים "רק לי יש מניעות, לאנשים אחרים אין מניעות", זה לא נכון, לכל אחד יש מניעות.

רבי נתן אמר: "צריך להודות להשם שאחרי ראש השנה מגיע יום כיפור, כך מבקשים סליחה אחד מהשני על כל המניעות שהיה לנו בעקבות הראש השנה של רבינו". ערב יום כיפור נהיה באוויר רצינות שאפילו אלו שרדפו אותך שנסעת לאומן, הם לפחות

ברוך השם שיש לי אמא חשובה תחי', היא הייתה אומרת לי: "אני בוכה ומבקשת מהשם שתהיה יהודי כשר", היא הייתה גומרת כל יום את כל ספר

מה אני רוצה? אני רוצה להיות יהודי כשר, הדמעות שלך מביאות אותי לאומן, כך אהיה יהודי כשר".

התהלים עבורי, אפשר רק לתאר כמה היא בכתה עבורי שאהיה יהודי כשר, תמיד אמרתי לה בדרך ארץ: "אמא,

לשמור על 'כיבוד אב ואם'

הוא ישאר בחיים, זה כמו שתלך לישון בגן חיות בין חיות טורפות, - מוהרא"ש אף פעם לא סיפר ברבים את הסיפורים שיכול לצאת מזה זלזול להורים שלו שהם מנעו ממנו להיות חסיד ברסלב, שאבא שלו זרק אותו מהבית והרביץ לו, מוהרא"ש סיפר את כל זה בכלליות, בגלל הזהירות של מצוות 'כיבוד אב ואם'.

אם יש סבלנות, ממשיכים לכבד את ההורים הכל מתהפך לטובה! כמו שהיה אצל מוהרא"ש, מוהרא"ש סיפר (אשר בנחל חלק קנ"ט, מכתב ג' תתסג) לפני שהוא נסע לראש השנה באומן בשנת תשס"ד, אבא שלו היה מאוד חולה, זה היה חמש ימים לפני הפטירה שלו, אז אבא שלו ביקש ממוהרא"ש שייגד עבורו את ה'תיקון הכללי' באומן, ושיגיד לרבינו שזה יחשב כאילו הוא אמר את זה!

צריך מאוד להיזהר על אבא ואמא, עם אבא ואמא לא מתווכחים, לא אומרים אף פעם להורים מה לעשות, אפילו אם אחד הדודים מתקשר ואומר: "אתה צריך להגיד להורים שלך שאי אפשר לחיות ככה".

אם קוראים לך להגיע לאסיפה שבה הולכים להתייעץ איך להעמיד את

אם מדברים כבר ממניעות מהמשפחה צריך לדעת שצריך מאוד לשמור על מצוות 'כיבוד אב ואם', התורה אומרת (דברים כז, טז): "ארור מקלה אביו ואמו", ארור מי שמקלל את הוריו, מוהרא"ש היה אומר בשם בעל החרדים הקדוש (ספר חרדים פרק ט, סימן לה): "אפילו אם לועגים להורים רק במחשבה, מזלזלים בהם רק במחשבה, כבר גם מקוללים מהשם" אדם צריך גם בלב לחשוב טוב על אביו ואמו, זה דבר קשה אבל אם עושים התבודדות, אפשר לזכות שבאמת נחשיב את אבא ואמא, לא משנה מה שהם רק לא יהיו, זה אבא ואמא שלי!

למוהרא"ש הייו מניעות עצומות, מוהרא"ש סיפר: "נתנו לי מכות רצח שאעזוב את רבינו", "הניחו עלי משטח עץ וקפצו עלי, אמרו לי שרק אם אני מבטיח שאני עוזב את ברסלב יפסיקו לקפוץ עלי, ואני אמרתי אתם יכולים לעשות איתי מה שאתם רוצים, אני לא עוזב את רבינו הקדוש!" גם ידוע שפעם אחת ההורים של מוהרא"ש זרקו אותו מהבית והוא היה צריך לישון כלילה בגינה, בשכונת ברונקס היכן שההורים שלו גרו, אני לא יודע איך זה היה נראה אז, אבל היום אם בחור יהודי ישן בגינה שם לא יודע אם

אם הורים שואלים מה לעשות, אפשר לענות בדרך ארץ: "אני 'חושב' אולי' כך", וההורים שיחליטו לבד. אי אפשר להגיד: "אתם 'צריכים' לעשות כך!"

אם הורים נותנים מוסר על אומן, על היכל הקודש, אי אפשר לענות, מקשיבים בהכנעה ונשארים בשקט, ואם האבא רוצה שיענו, הוא צועק: "אתה לא עונה לי!" אי אפשר להישאר בשקט, אומרים: "מה אני אענה?" אם הוא צועק: "תגיד לי אני לא צודק?!" צריך לענות: "אבא צודק!" אחר כך עושים מה שנכון לעשות.

ההורים על הרגליים, שיכתיבו להם איך לחיות, תשאל: "איפה הולכת להיות האסיפה, ומתי מתקיימת האסיפה?" - מצוין כעת אני יודע לאן לא ללכת! מחר כבר תגיד: "אוי, שכחתי להגיע לאסיפה". כמו שהרבי מספר את המעשה של העני והבערגר (סיפורי מעשיות מעשה י) שהבת של הקיסר התרחקה מהרוצח, וכשהרוצח התחיל לצעוק ולחפש אותה, היא לא ענתה, היא אמרה לעצמה: 'אם הוא לא ימצא אותי אז וודאי טוב, ואם הוא ימצא אותי, אני אענה לו שלא שמעתי שהוא חיפש אותי!'

להכין את הילדים שיזהרו מאנשים חולים

לא יודעים להיזהר מהם, עוד מעט הוא יהפוך לקרבן, הוא הולך להיות שחוט.

תגיד לילדים שלך: "ישנם אנשים חולים, אף אחד לא יכול לגעת בכך וכו' ואם מישוהו רוצה לגעת בכך וכו' תצעק, אל תפחד להגיע לספר". אל תעשה את זה מידי מפחיד, אבל תדבר איתם על זה שהם יבינו את זה, תן להם חיים!

השם יעזור שנזכה לחזור הביתה מראש השנה עם דברים טובים, עם שחרית מנחה ומעריב, עם תפילין, לשמוח עם השבת, לשבת עם הילדים בסעודות שבת ולדבר איתם סיפורים יפים. גם צריך להכין את הילדים להיזהר מאנשים חולים. לדאבונינו ישנם אנשים שרודפים אחרי ילדים ובחורים צעירים, ואם לא מדברים מזה

לך לדבי שמחלק דירות, כסף ושפע...

מי שקנה אצלו כרכרה הוא שימן לו את הגלגלים. יום אחד הגיע מישוהו אל הסוחר, הוא נוקש בדלת ושואל: "תגיד לי ר' יהודי, אתה יכול למכור לי מעט שמן עבור הכרכרה שלי?" עונה הסוחר: "אני לא מוכר שמן", שואל חזרה הנוקש: "מה הכוונה אתה לא

בואו נקבל על עצמינו להתחיל שיעורים בחומש, משניות וגמרא ובספרי רבינו, כך נזכה לשנה מתוקה.

נסיים עם סיפור יפה (עיין ספר פרנסה טובה, שיחות והתחזקות, אות מו), היו היה סוחר שהיה מוכר כרכרות. גלגלים צריך לשמן כדי שהם יוכלו לנוע, אז

אמונה ויראת שמים, כדי שיהיה לאדם יראת שמים הוא צריך גם פרנסה, חייבים כסף, נחת וכל הדברים הטובים, אני כבר משמן אותם עם כל הדברים האלו, אבל אם אתה צריך פרנסה ואתה מחפש רבי שנותן 'פרנסה' אתה צריך ללכת לרבי שמחלק פרנסה, לך לרבי שמחלק דירות, כסף ושפע".

הרבי נותן לאנשיו אמונה, יראת שמים, דביקות בהשם - שאדם ידע אפילו אם אני נופל, אני יודע שהשם נמצא איתי, השם אוהב אותי.

מוכר שמן? ! מישהו אמר לי שהוא קיבל ממך שמן טוב! "הסוחר מתפלא: "מה? אצלי שמן? למי נתתי שמן? !", עונה לו היהודי שנקש בדלת את שמו של הבן אדם, אומר הסוחר: "אה, הוא קנה אצלי כרכרה אז כבר שימנתי לו את הגלגלים, אבל אני לא מוכר שמן! [כהיום צריך לספר את הסיפור עם סוכן רכבים, שממלא את הרכב בדלק, ואי אפשר להגיע אליו לקנות דלק לבד].

סיים רבינו את הסיפור ליהודי שהגיע לבקש ברכה עבור פרנסה: "אני לא רבי שנותן ברכות, אני נותן לתלמידים שלי

אני מגיע לקנות כרכרה

אל השם! מה לדבר - כבר לא משנה. ילד מבקש מהשם סוכריה, טופי, גוגו, רובה מים ומשחקים אחרים, ומבוגרים מבקשים מהשם רכב, דירה וכך הלאה.

עם כל מילה שמדברים אל השם האמונה מתחזקת יותר ויותר, כי אי אפשר לדבר אל השם רק אם מאמינים שהשם נמצא כאן, יוצא שעם כל מילה מחזקים את האמונה עוד יותר, ואם יש אמונה יש כבר הכל.

אצלי ברור, כל אחד שמגיע לצינן של רבינו ובוכה בצינן של רבינו, הוא מגיע רק בגלל סיבה אחת, כדי לתקן את מעשיו, כדי שרבינו יתקן אותו, בוודאי שאם הוא כבר פה, הוא מבקש כבר גם על שלום בית, על ילדים, על פרנסה ועל בריאות, אבל למה הגעתי, אני לא הגעתי לקנות שמן, אני הגעתי לקנות כרכרה, אמונה ויראת שמים, וצריך גם כבר לשמן את זה.

איך מקבלים אמונה? - אם מדברים

צריך לנצל את הזמן

רפיא', נהיה כבר יותר קל. צריך לנצל את הזמן, מחר זה כבר זמן שמתכוננים לנסוע הביתה.

אני רוצה לבקש מאנשי שלומיני שילכו לישון מיד אחרי הסעודה, דבר

אנחנו נכנסים כעת ליום השני של ראש השנה, מוהרא"ש היה תמיד אומר בשם האר"י הקדוש ז"ל (פרי עץ חיים, שער ראש השנה, פרק א') שהיום הראשון של ראש השנה זה 'דינא קשיא', והיום השני זה כבר 'דינא

יפה לראות מה קורה כאן בארבע וחצי לפנות בוקר, אין כאן משגיח שרושם: "קמת? - אם לא, תחפש ישיבה אחרת..." כולם - צעירים ומבוגרים - קמים לפנות בוקר לומדים יחד את הדף גמרא.

ראשון, כי צריך עדיין להתאושש מהנסיעה המתישה, שנית, כך יותר טוב לעשות על פי הלכה, זאת שאלה שלימה אם מותר ללכת לישון בראש השנה ביום (עיי' ב"ח אורח חיים סוף סימן תקצז, בשם הירושלמי), כל כך

כל השינה – 'עבודת השם'

התורה, כל השינה היא שינה קדושה. מי מדבר עוד אם אתה מדבר כמה מילים להשם מתחת לשמיכה: "רבוננו של עולם אני רוצה להיות יהודי כשר", אז כל השינה שינה קדושה!

בבוקר נלך לציון, נתפלל שם, השם יעזור שנפעל כל טוב, אמן.

צריך לזכור לקרוא קריאת שמע לפני שהולכים לישון, ולהכין נעגל וואסער (מים לנטילת ידיים שחרית). אם קוראים קריאת שמע לפני השינה ומכניס נעגל וואסער כל השינה היא מקשה אחת של 'עבודת השם'! - מה הכוונה? מותר לאכול ולישון בראש השנה?" - כן! אם עושים את זה בדרך

דרשת תקיעת שופר יום ב' דראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיד הקודש אומן יע"א.

ברוך הוא כביכול מכסא דין ומתיישב על כסא רחמים, כל המקטרגים שמנסים לדבר רע על בני ישראל צריכים לברוח.

עכשיו זה זמן קדוש, בואו לא נפספס את הדקות הקדושות, וננצל אותם, בואו נתפלל להשם יתברך שימחל לנו ושיתן לנו שנה טובה.

ראש הישיבה שליט"א עלה על הבימה ופתח ואמר בהתעוררות רבה: מורי ורבותי! אנחנו הולכים לתקוע כעת בשופר. כתוב בזוהר הקדוש (פרשת אמור, דף צח:):

בשעה שבני ישראל לוקחים את השופר ביד ותוקעים, עומד הקדוש

אבא! אבא!

להתפלל! אבא אני רוצה ללמוד! אבא אני לא רוצה לעשות עבירות! "בורחים כל השודדים, כל הקליפות שחטפו אותו, והוא יכול לשוב אל השם יתברך.

רבינו הקדוש לימד שנדבר אל השם כמו שמדברים אל חבר, בשפה הפשוטה שלנו, אם השפה שלך הוא אידיש - תדבר אל השם באידיש, ואם השפה שלך הוא אנגלית - תדבר אל השם באנגלית, ככה שכל אחד ידבר בשפה שלו, נאמר להשם: "אבא, אני רוצה להיות טוב! אבא, אני הולך להיות יהודי כשר! אבא, מגיע שנה חדשה אני כבר הולך להיות טוב!"

איתא מצדיקים, משל למלך שהיה לו בן יחיד, והגיעו שודדים וחטפו את הבן יחיד. יום אחד בשנה היה נוהג המלך לטייל סביב העיר לצוד חיות, ובדיוק אז ראה הבן את אביו מרחוק ונתן צעקה: "אבא! אבא!" השודדים נבהלו והם ברחו, והבן חזר אל אביו.

אומרים הצדיקים הקדושים, עכשיו בימים הקדושים יורד השם אלינו, השם נמצא בינינו, ואפילו אחד שמסכן נפל, הוא עושה כל השנה דברים רעים, אם הוא יתן צעקה אל השם יתברך דיבור אחד באמת: "אבא! אבא! אבא אני רוצה להיות יהודי! אבא אני רוצה להיות יהודי כשר! אבא אני רוצה

רֵא לְשֵׁנוּא אֶחָד אֶת הַשָּׁנָה

שופר שנשלח אחד לשני! שלא שנא אחד את השני! השם לא אוהב שרבים, השם רוצה שנהיה באחדות, אנחנו כולנו בנים של השם, כמו שלאבא יש

אנחנו נחזור עוד פעם על מה שדיברנו אתמול לפני תקיעת שופר, מה ששמענו כל השנים ממוהרא"ש, מוהרא"ש היה מבקש לפני תקיעת

חסד לשני - אז השם יתברך יעשה חסד אתנו, כמו שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (סוטה ח:): "בְּמַדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ", איך שבן אדם מתנהג עם השני כך הקדוש ברוך הוא מתנהג אתו, אם אנחנו נעשה חסד עם אחרים אז השם יתברך גם יעשה חסד אתנו, ויתן לנו שנה טובה אפילו שאנחנו לא ראויים.

בואו וננצל את הזמן הקדוש, המעט זמן שאנחנו עוד אצל רבינו, נקבל על עצמינו לציית לעצות הקדושות של רבינו הקדוש, ללמוד כל יום, להתבודד קצת, להגיד להשם כמה אנחנו רוצים להיות טוב, אזי השם יתברך יתן לנו שנה טובה, אמן.

צער גדול כשהוא רואה שהילדים שלו לא יכולים לסבול אחד את השני, כך השם יש לו צער גדול כשהוא רואה שבני ישראל לא יכולים לסבול אחד את השני. כל אחד שיילך בדרך שלו, כל אחד שיהיה לו את ההתחזקות שלו, את המורה דרך שלו, אבל לא צריך לריב ולא לשנוא אחד את השני.

בואו ונפייס אחד את השני ונסלח אחד לשני. בואו ונקבל על עצמינו לקראת השנה החדשה שאנחנו לא נשמע לשון הרע, אנחנו לא נדבר אחד על השני, לא נעשה צחוק אחד מהשני, לא נכאיב אחד לשני, נלך לחפש איך לעשות דברים טובים לשני, איפה אפשר לתת חיזוק, מילה טובה, חיוך,

דרשת נעילת החג, ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיר הקודש אומן יע"א.

תשמח שהיית אצל רבינו על ראש השנה!

שהגיעו אליו לראש השנה, עד כדי כך שרבינו אמר פעם (עיין חיי מוהר"ן, סימן תצא): "מי שהיה אצלי על ראש השנה מה הוא צריך לצום, ומי שלא היה אצלי על ראש השנה מה עוזר לו הצום?!". לא מדברים מהתעניות שצריכים לצום על פי הלכה כמו יום כיפור, עשרה בטבת, תענית אסתר, שבעה עשר בתמוז, ותשעה באב, (צום גדלי" אם נמצאים בדרכים ומאוד מותשים שישאלו דיין בנוגע לצום), מדברים מתעניות שאדם רוצה לצום מעצמו בשביל לתקן מה שחטא, כמו שהאריז"ל הקדוש אמר שעל כל פעם שאדם פוגם בכרית - הוא מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, הוא צריך להתענות פ"ד תעניות, אומר רבינו שמי שהיה אצלי על ראש השנה אינו צריך לצום.

ראש הישיבה שליט"א פתח: תודה להשם יתברך שזכינו להיות עוד שנה בראש השנה אצל רבינו הקדוש, זה כזה שמחה! רבינו אמר (חיי מוהר"ן, סימן תג): "מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", מי שהיה אצלי על ראש השנה, צריך לשמוח מאוד כל השנה.

יש מכתבים באשר בנחל שמוהרא"ש כותב לאנשי שלומינו, זה נראה מהתשובה שהם התלוננו משהו על החיים שלהם, כותב מוהרא"ש: "על זה לבד שזכית להיות בראש השנה אצל רבינו - צריך אתה להיות מאוד שמח!" מוהרא"ש לא כותב את זה מיד במוצאי ראש השנה, אוחזים כבר באמצע חודש אדר, ומוהרא"ש עדיין כותב: "תשמח שהיית אצל רבינו בראש השנה!"

רבינו שיבח מאוד את האנשים

מה צריך לצום ומה עוזר לצום?

אז כל כך מותשים, שלא מרגישים כלום מה שרבינו עושה לאדם, מוהרא"ש היה מדבר מזה תמיד, מוהרא"ש היה משווה את זה לבן אדם שמגיע לרופא לניתוח, הדבר הראשון לפני שהרופא עושה את הניתוח הוא מרדים את הבן אדם, אותו דבר הוא כשמגיעים לרבינו, ולא מרגישים שום רגש, לא יודעים

למה לא צריכים כבר לצום? מה הענין הגדול של ראש השנה אצל רבינו? - כשבאים לרבינו על ראש השנה מאיר רבינו באדם אמונה כל כך חזקה, שהאדם מתחיל לחיות עם השם יתברך ומתחיל לחיות עם הרהורי תשובה.

יכול להיות שבשעה שנוסעים לאומן

באמצע חורף, והוא ראה איך שהוא מתפלל תפילת מנחה פשוטה עם בכיות עצומות, אז ראו איך שרבינו משנה את הבן אדם שיהיה בעל תשובה.

כשבאים לרבינו על ראש השנה מתחילים לקבל הרהורי תשובה, מתחילים לחשוב מהשם יתברך, מתחילים לחיות עם השם, לכן, מה צריך לצום ומה עוזר לצום? העיקר של האדם זה המח שלו, המח צריך לחשוב מהשם ולחיות עם השם, ואת זה אנחנו מקבלים מרבינו.

בראש השנה האחרון לחייו של רבינו - שנת תקע"א, אמר רבינו את התורה תקעו תוכחה (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) אצל אנשי שלומינו זהו הצוואה של רבינו, רבינו אומר שם: כל אלה שזוכים להיות מקורב לצדיק אמת זוכים לקבל אמונה זכה וברורה, מרגישים את השם. האנשים שחיים בלי צדיק, אין להם כזה אמונה חזקה, מבחון הם נראים מצוין הולכים עם שטריימל ובעקיטשע, אבל בפנים אין אמונה.

עכשיו שזכינו להיות פה אצל רבינו הקדוש, צריך לחזור מה שמוהרא"ש היה נוהג תמיד לדבר בדרשה האחרונה, מוהרא"ש היה אומר: צריכים לקחת אתנו את כל הדברים של רבינו לכל השנה.

למה באו, אני לא בחור שאפשר לשים אותו על מיטת קומותיים, אני רוצה כבר לחזור לבית שלי למיטה הרגילה שלי לדברים שלי, אני לא יכול להתפלל אני לא יכול ללמוד, אני כבר אפילו לא יודע איך קוראים לי... אומר מוהרא"ש רבינו עכשיו מתקן אותך, רבינו מנתח אותך עכשיו, כשתבוא הביתה אחרי ראש השנה תראה איך שאתה בן אדם חדש, עם אמונה חזקה!

היה אחד מאנשי שלומינו בשם משה וועלוול, ויצא עליו שם רע שהוא עושה עבירות מגונות, הוא בעל עבירה, וכשהוא הגיע לציון של רבינו בראש השנה צעק עליו אחד מחסידי ברסלב: "משה וועלוול אתה בזיון בשבילנו, מי מבקש ממך שתבוא לפה?" סיפר מוהרא"ש זכרונו לברכה שכל אנשי שלומינו היה להם טענות עליו: "מה זה נקרא שאתה צועק עליו 'מי מבקש ממך לבוא לפה?' הוא לא בא אליך, הוא בא לרבינו".

מוהרא"ש הקפיד מאוד שבהיכל הקודש לא יכנסו אנשים שלא שפויים לגמרי בדעתם, כי הם גורמים שם רע על רבינו, אבל ראש השנה - אמר מוהרא"ש - אף אחד לא יכול להתערב, אי אפשר לגרש אף אחד מהבית כנסת, לא באו אליך, באו לרבינו.

אחר כך סיפר אחד מאנשי שלומינו שהוא התארח אצל המשה וועלוול הזה

עיקר העיקרים של רבינו: תפילה והתבודדות

ומפייסים את השם: "רבונו של עולם אני עשיתי מה שלא בסדר, תמחל לי השם", "רובנו של עולם אני רוצה ללכת להתפלל, רבונו של עולם אני רוצה ללמוד, רבונו של עולם אני רב עם כל אחד, אני רוצה להיות בן אדם רגוע".

וממשיים לדבר אל השם על כל דבר שצריכים: "רבונו של עולם אני צריך לתפוס את האוטובוס, אני צריך לתפוס את המטוס, תעזור לי שיהיה לי מושב טוב, תעזור לי שיהיה לי דרך טובה, אני צריך עכשיו לשלם את כל החובות של כל הנסיעה, אני לא יודע איך ומה, תעזור לי שאני יוכל לשלם את הכל".

"אבל בוא נדבר תכלית, מאיפה יהיה לי כסף על יום טוב?" - תבקש מהשם, זה תכלית!

זה הפוך מאיך שאנשים חושבים, בן אדם חושב יש לי כבר דרך איך לעשות כסף, אני הולך לבקש מהשם שהתוכנית שלי תצליח, אבל עיקר הישועה מגיע כשבן אדם יודע שאין לו דרך, הוא לא יודע מאיפה הישועה לו תבוא, והוא מבקש בתמימות: "רבונו של עולם תעזור לי אני צריך להעניס את היום טוב, אני צריך לקנות בגדים לבית, אני צריך פרנסה בשפע", "תעזור לי רבונו של עולם שיהיה לי שלום בית, שאני יוכל להסתדר עם אשתי והילדים שלי".

זה העיקר מה שרבינו הקדוש מלמד אותנו, אנחנו הגענו לרבינו

עיקר העיקרים של רבינו זה: "תפילה והתבודדות". זה נקרא 'חסיד ברסלב', בן אדם שמדבר אל השם.

בהתחלה זה דבר קשה לדבר אל השם, כי האדם לא מרגיש שהשם נמצא פה ושומע מה שאני מדבר. לפני שהתקרבתי למוהרא"ש היה לי קרובי משפחה וחברים חסידי ברסלב, הייתי תמיד מסתכל על חסידי ברסלב, תמיד ידעתי שיש להם משהו אמתי, ידעתי שיש להם איזה סוד של התבודדות, אבל לא יכלתי לעשות את זה כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תרומות א, ג): "סֵתֶם חֶרֶשׁ - שְׂאִינֹ שׁוֹמֵעַ וְאִינוּ מְדַבְּרִים", מפרש רבינו הקדוש (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ס) למה בן אדם אינו מדבר אל השם? כי הוא 'אינו שומע' בקול צדיקים, אם לא שומעים את הדיבורים של צדיקים - הוא 'אינו מדבר' לא מדברים אל השם. אבל אם שומעים לקול של הצדיק, נותן הצדיק אמונה חזקה, ומתחילים להרגיש שהשם נמצא פה לידי, הפה נפתח ומתחילים לדבר אל השם.

איפה שהאדם נמצא, הוא יושב בבית, הוא שוכב במיטה, הוא נוהג ברכב, או שהוא הולך ברחוב, תנענע בשקט את השפתיים שלך, אף אחד לא רואה, תגיד: "רבונו של עולם אני רוצה לזכור ממך, רבונו של עולם אני לא רוצה לשכוח ממך, רבונו של עולם אני רוצה להיות שמח".

מספרים להשם יתברך איך שנפלו,

הקדוש על ראש השנה צריכים
אנו לקחת זאת אתנו לכל השנה,

לבקש מהשם כל דבר שצריכים.

לשמוח עם קיום המצוות

לעצמו 'אני כבר לא יהיה למדן' מה
אני יעשה?! תגיד לו כמה חשוב הוא
עם הזקן והפאות! זה היה אצל רבינו
עיקר!

עוד דבר נחוץ שהיה אצל רבינו
הקדוש עיקר, לשמוח עם קיום
המצוות, אני שמח שיש לי פאות, זקן,
כיפה, ציצית, תפילין, אני שומר שבת.

תשמח עם 'שלא עשני גוי' ברוך
השם שאני לא גוי, כמה שנפלתי,
כמה שהתלכלכתי, אני פגום, אבל אני
יהודי! אני מהול' אני מאמין בהשם.

זה שרואים לדאבונינו יהודים שלא
מתפללים ולא מניחים תפילין, זה בא
מזה שאף אחד לא אמר לו שהדברים
האלה חשובים, לימדו אותך רק ש'מאה
דף גמרא' זה חשוב, אז הוא חושב

מחילת עוונות על ידי אמונה

זה תשובה מאוד מהירה אבל גם
קשה, כי כשבן אדם חוטא רחמנא
לצלן קשה לו להאמין בהשם, עבירות
מכבות את האמונה, כמו שרבינו אומר
(ספר המדות, אות אמונה, סימן כב):
"הַפְּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס פְּפִירָה בְּאָדָם",
עבירות מביא כפירה.

זה לבד שבן אדם מחדיר בעצמו את
האמונה, הוא מאמין בהשם יש לו כבר
מחילת עוונות! מוהרא"ש אמר בכל
שיעור וכתב בכל מכתב, נרק מלשמוע
את השיעורים של מוהרא"ש ומללמוד
את הספרים שלו מזה לבד כבר אפשר
להיות תמיד חכם ובקי בכל ספרי
רבינו], מה שרבינו אומר (ספר המדות,
אות אמונה, סימן לג): "עַל יְדֵי אֱמוּנָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לְךָ עַל כָּל
עוֹנוֹתֶיךָ", אם יש אמונה השם מוחל
על כל העבירות.

אז מה העצה לקבל אמונה ברורה?
העצה היא לבקש על זה עצמו, רבינו
אומר (לקויט מוהר"ן חלק ב', סימן מו)
כשיש לאדם קושיות ספקות ובלבולים
על השם יתברך, העצה היא לצעוק
ולבקש מהשם. ורבינו אומר שהראשי
תיבות של המילה 'קשיא' זה (תהלים
כז, ז): "שִׁמְעֵה קוֹלִי אֶקְרָא", אם יש
קושיות, שיבקשו הרבה מהשם על זה:
"רבונו של עולם אני לא רוצה שיהיה
לי ספיקות ובלבולים, אני רוצה אמונה
ברורה בך".

אפילו בן אדם שמסכן הסתכל
עבירות, או שעשה עבירות, או שהוא
חוטא ומחטיא, אין חילוק איזה תואר
תשים עליו, יש עצה בשבילו, שיאמין
שיש בורא שכרא את העולם והוא
מנהיג את העולם - אז השם יתברך
מוחל לו על כל העבירות שלו!

אם אנחנו באנו לרבינו הקדוש על ראש השנה אנחנו צריכים לקחת את זה אתנו לכל השנה, להתחיות עם כל דבר טוב שאני עושה, ולהחדיר בי את האמונה.

אם יש לאדם אמונה אז הוא בן אדם מבורך! כמו שכתוב בפסוק (משלי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנָת רַב בְּרָכוֹת". כי אפילו שכואב לי, אני יודע שהשם פה והשם מנהיג הכל, אני יבקש מהשם שלא יכאב לי.

שלום בית זה עיקר

זה כל הענין של להגיד משניות? אל תענה! בן אדם חושב 'אני יוכיח לו עם ראיות ברורות', אל תהיה יותר חכם, כי את הקושיא הראשונה עוד תוכל לענות, וגם השניה, בקושיא השלישית הוא כבר יבוא עם ליצנות כזה שלא יהיה לך מה לענות, אתה תישאר עם הלשון בחוץ, ואתה לבד גם תתחיל לחשוב 'אולי באמת?...' ותפסיק להגיד משניות. תסתכלו טוב, כל אלו שמחזיקים את עצמם ליותר חכמים, הם חושבים שהם יכולים לטעון ולהוכיח, עוזבים עם הזמן את רבינו.

לכן גם עם חבר לא כדאי לטעון, אני הולך הלאה עם החיים הטובים שלי ושהוא יילך לאיפה שהוא רוצה. אבל עם אשה 'אסור' לטעון, מותר להגיד את הדעה האישית שאני סובר כך וכך, ואם היא אומרת אחרת, אז לא, שהיא עצמה תתחרט אחר כך, אהל אני לא תווכח אתה.

עוד דבר נחוץ מה שמוהרא"ש היה מדבר כל שנה בראש השנה, אצל רבינו היה 'שלום בית' עיקר!

במקומות אחרים לא מתאים שהרבי ידבר משלום בית, במקומות אחרים זה דבר שעשוי רק שמטפלים ידברו על זה, אבל רבינו דיבר הרבה משלום בית, למה? כי אצל רבינו היה העיקר שיהיה לבן אדם מח נקי, ומח נקי אפשר להיות רק אם יש שלום בית.

מה זה שלום בית? - לא צריך לענות לאשה! אם האשה נתנה דקירה ומפריע ש'כך מדברים לבעל?! אתה לא חייב לענות לה כלום, תגיד בשקט (תהלים כה, יח): "רָאָה עֵינַי וַעֲמָלִי, הַשֵּׁם תִּסְתַּכַּל עַל הַצַּעַר וְהַעֲמַל שְׁלִי, וְשָׂא לְקַל חַטָּאוֹתַי, וְתִמְחַל לִי עַל הָעוֹנוֹת שְׁלִי" (אגרא דפרקא, אות קכד).

מוהרא"ש לימד אותנו, אין כזה דבר לטעון עם האשה! - עם חבר גם חבל לטעון, אם אחד בא אליך לשאול: "מה

לא להיות קמצן בבית

לצרכים שלו הוא מפזר כסף ברווח, במקום להכין קפה בבית הכנסת בחינם,

מוהרא"ש לימד אותנו לא להיות קמצן בבית. ישנם אנשים שכשזה מגיע

משהו אחר לעשות עם כסף, חוץ מלתת לאישה, שתוכל לקנות לכבוד החג, ובשביל עוזרת שתגיע לנקות את הבית.

גם אסור להיות 'קמצן' עם הפה, צריך לתת הרבה מילים טובות אמיתיות לאישה: "את כל כך יפה", "את כל כך טובה", "את כל כך חכמה", "איזה מזל שהתחתנתי איתך", "אני כל כך מודה להשם שהתחתנתי איתך", ו"אם אני אצטרך להתגלגל עוד הפעם, אני אתחנן שאני אתחנן רק איתך".

הוא קונה קפה בחנות, כדי שאנשים יסתכלו עלי איך אני הולך ברחוב עם קפה ביד... אם מחשבים את כל הכסף כמה עולה כל הקפה הזה שהוא קונה כל יום, זה יוצא סכום עצום, וכשזה מגיע ללתת כסף לאישה, כשהיא רוצה לקנות לעצמה משהו וכדומה, הוא מקמץ ומתעצבן עליה: "את תמיד מבקשת ממני עוד כסף ועוד כסף! את אוכלת לי את הכסף!"

בשביל מה אתה צריך כסף? - אין

לא לעשות מטפל עיקר

"הַיְיָ יְהִי מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ", להגיע לכזאת מדריגה שהוא נכלל בהשם יתברך שהוא חיוב המציאות.

מוהרא"ש היה מתלוצץ על זה שמתאספים קבוצת חברים ונוסעים יחד להתבודדות, שזה משחק, אחד צועק בקול: "אוי!" מגיע השני וצועק עוד יותר בקול, השלישי כבר צועק עוד יותר בקול, אין מה לעשות, שוברים ענפים וכו'. למה מוהרא"ש התלוצץ מזה? כי אנחנו לא גרים בין שדות, ואי אפשר להיות ערים בלילה, אם נחכה כל השבוע כדי להתבודד, יוצא שכל השבוע לא עשו התבודדות, לכן מוהרא"ש דיבר על כך שצריך להתבודד איפה שנמצאים ואיפה שהולכים. איפה שאתה נמצא תדבר אל השם, אתה בבית, במטבח, או שאתה באמצע ללמוד ואתה נזכר במשהו שמטריד אותך, תגיד מיד עם הפה: "רבונו של עולם תעזור לי".

השם יעזור שנסע הביתה עם נקודות לעובדה ולמעשה, שנתחיל לדבר אל השם יתברך, במקומות אחרים כברסלב עשו מטפל עיקר, מתאספים קבוצות בליל שישי ונוסעים יחד לשדה לעשות התבודדות וכו', כדי לקיים את מה שרבינו הקדוש גילה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נב) על מה שחכמינו הקדושים זכרונם לברכה אומרים (אבות ג, ד): "רַבִּי חֲנִינְאֵא בְּן חֲנִינְאֵי אֹמְרֵי, הַנְּעוֹר בְּלִילָה וְכוּ" - סודות נוראיים מה שזוכים כשמתבודדים. רבינו מפרש את כל המאמר על התבודדות. "הַנְּעוֹר בְּלִילָה", כשערים בלילה, עושים התבודדות ושופכים את הלב אל השם יתברך, "וְהִמְהַלֵּךְ בְּרִיךְ יְחִידִי", הולכים בלילה להתבודדות במקום שאף אחד לא נמצא. "וּמִפְנֵי לְבוֹ לְבַטְלָה", והוא לגמרי מתבטל אל השם יתברך, הוא לא חושב מהצרכים שלו הוא שופך את כל הלב אל השם, על ידי זה הוא זוכה -

מוהרא"ש באמת כתב לאנשי שלומינו שגרים בייבנאל עיר ברסלב, שהם יתבודדו על ההרים והשדות של יבנאל.

כמובן שאם יכולים להיות ערים כלילה ולמצוא מקום שאנשים לא מסתובבים בו - אי אפשר ללגלג מזה.

זקן זה יפה! זקן זה מתוק!

עם הילדים.

למה שבחורים ואברכים יסדרו את הזקן, כמו מי אתה רוצה להיראות? כמו זמר?! - מי שמגלח את הזקן מגלח לעצמו את הפרנסה! זקן זה יפה! זקן זה מתוק!

השם יעזור שנחדיר בעצמינו את הדיבורים הללו, שנתחיל לדבר אל השם, ונתחיה עם המצוות שאנחנו עושים, נתחיה עם הזקן והפאות. כבר דיברנו אתמול מה שמוהרא"ש אמר: "מי שמגלח את הזקן מגלח את הפרנסה שלו, מי שגוזר את הפאות גוזר לעצמו את השכל", צריך לשנן את זה

לְדַבֵּר אֵלֵי הַשֵּׁם בְּקוֹל

ונגיד 'תודה השם שהגענו הביתה', תאסוף את הילדים שלך ותעשה איתם תפילות. ואם אתה אוחד באמצע לדבר אל השם והילד שלך רוצה להראות לך את המשחק היפה שלו, תגיד לו: "אבא לא יכול כעת, אבא מדבר אל השם!" כך זה חודר לילדים האמונה שאפשר לדבר אל השם.

כמה טוב יש לי כיפה! כמה טוב יש לי ציצית! מה שאני - אני, אבל ציצית יש לי! כמה טוב יש לי מזוזה, כשאני יוצא מהבית אני נותן נשיקה למזוזה, אני מבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאצליח היום", כשאני חוזר הביתה אני מנשק שוב פעם את המזוזה ואני אומר: "תודה השם שהגעתי הביתה בשלום".

השם יעזור שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

אברכים יקרים, אם יש לכם ילדים קטנים אתם צריכים לדבר אל השם בקול, כדי שהילדים ישמעו, במקום שהילדים ישמעו את האבא צועק, מדבר פוליטיקה, מרכל על אחרים, שזה הדבר הכי גרוע שילדים ישמעו, שהם ישמעו איך שאתה מדבר אל השם.

אחרי השיעור שרו את הניגון: "אֲשֶׁרֵינוּ, מִה טוֹב הַלְקֵינוּ, שְׂזָכֵינוּ לְהִתְקַרֵב לְרַבֵּינוּ, אוֹמְאֵן אוֹמְאֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה".

כשאני מגיע חזרה הביתה עם הילדים אומרים להם: "בואו ננשק את המזוזה

בנשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

התודה והברכה

לידידינו היקר

ר' יעקב פיש הי"ד

שנדב סכום הגון לכולל